



» Hämmmerli Single (Lang)

HÄMMERLI SINGLE

SVATOPLUK KRUTIŠ

Koncepce kvalitních pistolí na CO₂ se ve světě vyskytla už v 60. letech minulého století. Nemluvíme ovšem o zbraních pro zábavnou střelbu, ale o pistolích, schopných aspoň se přiblížit takovým závodním speciálům, jako byla například pístovka FWB (Feinwerkbau) 65.

Firma Hämmmerli vyvinula pistolí s pohonem CO₂, jejímž jediným handicapem, lze-li to vůbec za handicap považovat, byla délka. To proto, že pozdější konstrukce měly 12g bombičku uloženou v rukojeti, avšak Hämmmerli Single měla vše osazeno „in line“, tedy přímo v tubusu na rámu, v jedné linii za sebou. Předchází velmi sofistikovaný model z roku 1958 nazvaný Sparkler RD byl určen podle zvoleného nabíjecího otvoru pro střelbu 4,5mm diabolkami nebo sférickými střelami. Nabíjecí otvory byly umístěny na horní straně těla za hlavní. Do předního se vložila diabolka, která byla manuální klapkou na levé straně otočena o 90° do osy hlavně. Zadní otvor sloužil k vložení pěti broků, a tím se z jednoranové pistolé stala opakovačka. Stažením uzavírací matice dozadu došlo k natažení ventilového mechanismu a při pohybu zpět k zasunutí střely do komory. Je samozřejmé, že při střelbě sférickými střelami musela být klapka pro diabolky otevřena v ose hlavně (vyráběl se i model R, určený jen pro střelbu broky).

V roce 1962 byla tato pistole inovována na model Single. Základní rozdíl spočíval v nabíjení pistolé zásobovacím čepem, umístěným v pouzdře před lučikem spouště. Druhým výrazným rozdílem pak bylo natahování zbraně ne za uzavírací matici, ale za kruhové hmatníky nad spoušťovým jazýčkem.

Nosný prvek pistolé tvoří odlitek z lehkého kovu, rukojeť a lučík, ve kterém není ale umístěno, mimo vedení

nabíjecího čepu, vůbec nic. Slouží pouze jako základna pro přišroubování střenek a jako nosič systému pistolé. Ten je umístěn v tubusu, přichyceném jediným šroubem za zadním úponem lučíku k rukojeti.

Prostor pro bombičku je ze zadní strany uzavřen tlakovou maticí. U ní je možno nastavit tlak, kdy dojde k odfouknutí plynu z bombičky, pokud poklesne pod nastavenou hodnotu, aby se zamezilo případnému padání ran. V čele prostoru pro bombičku je napichovací jehla, za ní mžikový ventil, ovládaný kladívkem. Vnější vedení kladívka tvoří hmatníky v drážkách pláště, osu vedení pak přepouštěcí kanálek CO₂, ústící za nabíjecí čep.

To vše je ovládáno spoušťovým ústrojím, přichyceným dvěma šrouby na spodní straně tubusu, na jehož zadní horní straně sedí výškově i stranově stavitelné mikrometrické hledí, aretované vždy po několika stupních „cvakem“. U spouště lze seřízovat jak odpor, tak i délku prvního i druhého kroku.

